

Prædiken til 1. søndag i fasten

Luk. 22, 24-32

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Lukas: Apostlene kom også i strid om, hvem af dem der skulle regnes for den største. Da sagde han til dem: »Folkenes konger hersker over dem, og de, som udøver magt over dem, lader sig kalde velgørere. Sådan skal I ikke være; men den ældste blandt jer skal være som den yngste, og lederen som den, der tjener. For hvem er størst: den, der sidder til bords, eller den, der tjener? Er det ikke den, der sidder til bords? Men jeg er iblandt jer som den, der tjener. Jer er det, der er blevet hos mig under mine prøvelser, og ligesom min fader har overdraget mig Riget, overdrager jeg det til jer, for at I skal spise og drikke ved mit bord i mit rige, og I skal sidde på troner og dømme Israels tolv stammer. Simon, Simon! Satan gjorde krav på jer for at sigte jer som hvede; men jeg bad for dig, for at din tro ikke skal svigte. Og når du engang vender om, så styrk dine brødre.« Lukasevangeli- et 22,24-32

Tema for denne søndag er fristelse. Sådan er det generelt i hele fastetiden. Og teksterne til i dag kredser om to forskellige former for fristelse. Hos Kain (1. Mos. 4,1-12) er det misundelsen, altså angsten for ikke at være elsket, der er i fokus. I evangeliet er det magtens fristelse, der står i centrum hos disciplene.

Samtalen, som vi bliver kastet ind i, i Lukasevangeliet, foregår under selve påskemåltidet. Lige forinden har disciplene diskuteret, hvem af dem der havde planlagt at forråde Jesus. Nu diskuterer de så lige pludselig hvem af dem, der skal regnes for den største. Altså, hvem af dem der vil gøre det modsatte af at forråde Jesus. Indirekte ønsker Lukas måske ved dette at vise os, at alle 12 disciple faktisk forrådte det centrale budskab i Jesu evangelium. For de ønskede at diskutere, hvem af dem der skulle få mest magt. Tidligere har Jesus ellers talt kraftigt imod fari-sæernes, altså de religiøse ledere i Israels ophøjelse af sig selv, Han har endda taget et barn ind i deres midte og sagt, at den mindste iblandt jer, er den største. Måske ønsker Lukas i dagens tekst at vise, at det er typisk for menneskets natur at ville ophøje sig

selv? Og det er jo bestemt også noget, vi i vores kultur kender til.

Men Jesus vender det hele om: Som Jesu discipel skal man ikke være som kongerne og lederne i Romerriget. Disse ledere ønskede at komme i fokus og at blive set på som velgørere. De kunne holde store bombastiske lege i arenaen, for at blive populære og vinde folkets gunst. Men Jesus viser os, at man som kristen skal have den modsatte intention. Når man f.eks. ønsker at lede, skal man gøre det som en tjener.

Der er ikke noget galt i at være en leder, og i at ville gøre gode gerninger for andre mennesker som man møder på sin vej. Jesu kongedømme foregår ved at tjene. ”Jeg er iblandt jer, som den der tjener” siger han. Men den store forskel på verdens kongeriger og Jesu kongedømme er, at man ikke skal gøre gode gerninger eller være leder med det formål selv at få magt og ære - og på den måde ophøje sig selv. Nej, når man gør gode gerninger og leder andre, skal man have det formål at ophøje og opmuntre andre. Magten i sig selv er ikke ond, men magt for magtens skyld, er dæmonisk og selvcentreret. Og der er mange måder man kan udøve magt på, det kan være politisk magt, men der er også den åndelige magt og relationelle magt – forældre kan f.eks. misbruge deres magt over sine børn, eller man kan udnytte sin partner osv. En speciel form for hovmod ville være at mene sig fri for fristelse - et menneske, der påstår det, er allerede faldet for den. Som udgangspunkt har fristelserne sit ophav i tre elementer: penge, magt og

sex. Alle tre er gode, dejlige og positive gaver fra Gud. Samtidig er det tre ting, der nemt kan blive fordrejet til noget negativt og mørkt.

Som teolog og præst kan man nemt blive fristet til magt: Kan jeg blive den mest populære præst? Komme mest i medierne? Få flest til at komme i kirke?

Som businessman kan det handle om at tjene flest penge som overhovedet muligt, og moralen kan hurtigt flyve sig en tur. Jeg havde en ven der var ejendomsmægler. Hans chef sagde en dag til ham: ”Man kan altså ikke både være præst og ejendomsmægler på samme tid”, han valgte efterfølgende at han ikke kunne være i den branche. Man kan også blive fristet til at bagtale, for på den måde selv at stå i et bedre lys. Men Guds vej er en markant anden. I parforholdet kan man også møde mange fristelser, både til at nedvurdere sin partners følelser, eller at gå hovedløst ind i konflikterne, med en allerede klar intention om at eksplodere. Dovenskab og overspringshandling kan også være en stor fristelse. Hvor ofte foretrækker vi ikke en behagelig sofa-tro, frem for korset i dag: ”Drop bibellæsning og bøn og se Netflix i stedet, du er så træt - du fortjener det.”

Jeg har hørt en amerikansk prædikant fortælle, at der i de gamle engelske oversættelser som King James Bible står ordet lidelse mellem 165 og 175 gange i bibelen, mens der i en af de nyere oversættelser kun står ordet kun 59 gange. De fleste af os kan ikke lide lidelse, og det første vi naturligt ønsker at

gøre, når vi oplever lidelser, er at flygte. Komme væk fra smerten. Men man skal igennem det svære, for at komme frem til det gode. Evangeliet om Jesus er ufuldkomment uden korset! Verdens bedste budskab findes simpelthen ikke uden korset! Som troende, er vi også kaldet til at tage del i Jesu lidelse for verden, vi er kaldet til at følge efter Jesus.

Men hvad gør vi så, når fristelserne kommer? Nogle gange opdager man måske ikke engang, at man bliver fristet? Bibelen påstår, at løsningen er at give plads til Gud og hans kærlighed. Når Jesus blev fristet, stoppede han op, gav plads til Gud og mediterede over Hans ord. Det samme må vi gøre. Vi må lade Jesus få plads til at ransage vores hjerter, give plads til Guds ord, og selv blive klar over vores handlingers intentioner. Dette er ikke let, men det skaber liv og giver frihed. Gud ønsker af hele sit hjerte at sætte os fri. Vejen og løsningen igennem fristelsen kommer ved at tage imod Jesu død og opstandelse. Jesus døde og opstod for, at vi kan have frihed og fred. Han lover ikke at vi kommer til at undgå fristelser, men han lover at han vil lede os igennem fristelserne. Jesus alene kan lede os til den indre dybe fred, på trods af smerten og kampene. Lad os derfor vende os mod Gud, ære og tilbede ham. Og ophøje og elske hinanden i stedet for at nedtrykke og misbruge hinanden. Det må være målet i enhver kristens liv.

Filip Peters-Lehm Eero

Lindehøj Kirke

Salmer (Den Danske Salmebog):

Nr. 336: Vor Gud han er så fast en borg

Nr. 698: Kain, hvor er din bror?

Nr. 373: Herre, jeg vil gerne tjene

***Sange og Salmer* 316: Se det Guds lam**

***Sange og Salmer* 898: Guds menighed, tag**

Herrens rustning på

Nr. 487: Nu fryde sig hver kristen mand

Redaktion

Sognepræst
Adam Garff
Gentofte Kirke
adg@km.dk

Sognepræst
Andreas Riis Damgaard
Præstevang Kirke
Hillerød
ard@km.dk

Søndagslæsning
udkommer hver uge på
www.grundtvig.dk
– hvor man også
kan tilmelde sig
elektronisk nyhedsbrev
om Søndagslæsning

Grundtvigsk Forum
Farvergade 27
1463 København K
Telefon 4193 9000
vartov@vartov.dk